

15de JAARGANG, NR. 280
19 JUNI 2017

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP DE PLAAT

Willem Breuker, Haffah,
 Karin Krog, Christan Sands,
 Jasper van 't Hof,
 Jochen Feucht, Zwerv e.a.

10 JAZZ OP DE PLANKEN

Jazz in Duketown, Jorge Rossy,
 Raoul Midon e.a.

EN VERDER:

- 15** Bestsellers en tips Jazzcenter
16 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman
19 Jazz in Beeld (Tom Beetz)

JAZZFLITS 281 KOMT WO 19 JULI UIT

JAZZNIEUWS

**'Groninger' wint Northern
 European Jazz Talent Contest**

Pianist Vlad Danilin (student aan het conservatorium in Groningen) heeft 15 juni in Groningen de Northern European Jazz Talent Contest gewonnen. In de finale moest hij het opnemen tegen de Deense saxofonist Jonathan Schou, de Zweedse trombonist Hannes Junestav, de Duitse saxofonist Max Boehm en de Estlandse gitarist Jaanis Kill. De deelnemers waren afgevaardigd door de conservatoria van Aarhus (Denemarken), Stockholm (Zweden), Tallinn (Estland), Hamburg (Duitsland) en dus Groningen. Ze werden begeleid door het Contest Trio, onder leiding van bassist Joris Teepe. De winnaar mag zich een jaar lang het beste Noord-Europese jazztalent noemen. De wedstrijd vormt een jaarlijks onderdeel van het festival Swingin' Groningen. Dit jaar jureerden Bart Hollebrandse, Diederik Idema en Hiske Oosterwijk. Eerdere winnaars waren onder anderen gitarist Daan Kleijn en basklarnettist Zib Taubenfeld.

ZOMERFREQUENTIE JAZZFLITS

Jazzflits verschijnt twintig keer per jaar. Het grootste deel van het jaar is dat

eens in de twee of drie weken. In de komende zomermaanden **juli, augustus** en **september** nemen we wat gas terug en komen we **eens per vier weken**

uit. In september pakken we de frequentie van voor de zomer weer op.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Nils van Haften (links) neemt de eerste prijs voor de West Coast Big Band in ontvangst. (Foto: John van Loon)

WEST COAST BIG BAND WINNAAR IBBC

De West Coast Big Band onder leiding van Nils van Haften heeft op 10 juni in Hoofddorp de Top Klasse van de Corendon International Bigband Competition (IBBC) gewonnen. Ook vorig jaar wist het orkest deze prestigieuze competitie op zijn naam te schrijven. In de Eerste Klasse ging de eerste prijs naar Big Band Blast!, eveneens onder leiding van Nils van Haften. Het concours maakt deel uit van het jaarlijkse TAKE OFF Music Event.

De achtkoppige jury, met als leden onder anderen Andy Haderer (voorzitter), bassist Joris Teepe, de Duitse orkestleider Ulrich Plettendorf en pianist Tonny Eyk, roemde het hoge niveau in beide klassen, het samenspel tussen en binnen de secties, de onderlinge cohesie, het peil van de solisten en de dynamiek. De tweede prijs in de Top Klasse was voor de Jazzisfaction Big Band uit België, onder leiding van Jos Moons.

...vervolg op pagina 3 onderaan

NIEUWS

JJA-AWARDS 2017

Componist van het jaar:

Ted Nash

Arrangeur van het jaar:

Maria Schneider

Zanger van het jaar:

Gregory Porter

Zangeres van het jaar:

René Marie

Groot ensemble van het jaar:

Arturo O'Farrill Afro Latin Jazz Orchestra

Medium ensemble van het jaar:

Charles Lloyd and the Marvels

Trio of Duo van het jaar:

Vijay Iyer en Wadada Leo Smith

Trompettist van het jaar:

Brian Lynch

Trombonist van het jaar:

Wycliffe Gordon

Altsaxofonist van het jaar:

Gary Bartz

Tenorsaxofonist van het jaar:

Charles Lloyd

Baritonsaxofonist van het jaar:

Claire Daly (zie foto)

Sopraansaxofonist van het jaar:

Jane Ira Bloom

Fluitist van het jaar:

Nicole Mitchell

Klarinettist van het jaar:

Anat Cohen

Gitarist van het jaar:

Mary Halvorson

Pianist van het jaar:

Kenny Barron

Bassist van het jaar:

Christian McBride

Violist/Cellist van het jaar:

Regina Carter

Percussionist van het jaar:

Pedrito Martinez

Drummer van het jaar:

Jack DeJohnette

Lifetime Achievement in Jazz Journalism:

Ted Gioia

Jazztijdschrift van het jaar: DownBeat

PODIA

JAZZ SOCIETY AARLE RIXTEL STOPT

Na het optreden van zangeres Fay Claassen zal 21 juni het doek vallen voor de Wim Beeren Jazz Society in Aarle-Rixtel. Het publiek vergrijsst en de maandelijkse concerten werden steeds minder bezocht.

Wim Beeren Jazz Society werd in maart 2009 opgericht door de naamgever. Na zijn dood enkele maanden later, namen zijn broer Jos Beeren, Hans Verhoeven en Carel Martin het over. "Schitterende concerten hebben er plaatsgevonden, die mede tot stand kwamen door een prachtige locatie, de hulp van onmisbare medewerkers voor en achter de schermen, een enthousiast en trouw publiek, fantastische muzikanten en niet in de laatste plaats de financiële hulp van een aantal trouwe sponsors", aldus een verklaring van het bestuur op de website van de club. Maar het heilige vuur is weg, zo vertellen de bestuursleden in het Eindhovens Dagblad van 30 mei: "Daarom is het nu het juiste moment om te stoppen, maar wel ten volle beseffend dat we veel muziekliefhebbers daarmee teleurstellen." Er wordt nog onderzocht of het mogelijk is om in de toekomst incidenteel een concert te organiseren.

PRIJZEN

Brian Lynch maakte de plaat van het jaar en is de trompettist van het jaar. (Foto: Tomoji Hirakata)

McCOY TYNER KRIJGT JJA-LIFETIME ACHIEVEMENT AWARD

Pianist McCoy Tyner heeft van de Amerikaanse Jazz Journalists Association (JJA) een Lifetime Achievement Award ontvangen. Deze Award is een van de JJA-Awards die jaarlijks in zo'n veertig categorieën worden uitgereikt. Trompettist Wadada Leo Smith werd door de jazzjournalisten tot Musician of the Year gekroond.

De dertienjarige pianist Joey Alexander mag zich een jaar lang met de titel Up and Coming Musician of the Year tooien. Plaat van het jaar is 'Madera Latino – A Latin Jazz Perspective On The Music Of Woody Shaw' van trompettist Brian Lynch. Wijlen pianist Bill Evans' cd 'Some Other Time: The Lost Session From The Black Forest' werd verkozen tot Historical Recording of the Year. Een deel van de Awards werd op 6 juni uitgereikt tijdens een feestelijk gala in New York; de prijswinnende musici krijgen hun Award de komende tijd bij een van hun optredens overhandigd.

Een overzicht van alle winnaars staat hiernaast.

Archief Sonny Rollins naar New York Public Library

Saxofonist Sonny Rollins (86) heeft zijn persoonlijk archief overgedragen aan de New York Public Library. Het bevat honderden pagina's bespiegelingen over saxofoontechniek, het vak en meer persoonlijke aangelegenheden. Ook is de aanzet voor een lesboek voor saxofonisten in het archief te vinden. Verder heeft Rollins honderden opnames van oefensessies, daterend uit de jaren zeventig en tachtig, geschonken. En een Selmer saxofoon. Het is de bedoeling dat het archief uiteindelijk voor het publiek wordt opengesteld.

Han Bennink vorig jaar in Lantaarn-Venster, Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

Han Bennink in NRC-Cultuur Top 100

Als enige vertegenwoordiger uit de jazzscene staat drummer Han Bennink in de Cultuur Top 100 die het dagblad NRC op 8 juni publiceerde. Hij is genoteerd op plek 57. De lijst wordt aangevoerd door schrijver Arnon Grunberg. Het Metropole Orkest staat op plaats 28. De lijst geeft een overzicht van de kunstenaars die het afgelopen jaar het meest hebben bijgedragen aan het internationale culturele imago van Nederland.

Stadspanning voor Alexander Beets

Saxofonist Alexander Beets, onder meer festivaldirecteur van Amersfoort Jazz, is onderscheiden met de Sint-Jorispennig van de gemeente Amersfoort. Hij kreeg deze op 8 juni uit handen van loco-burgemeester Houwing, tijdens een diner in het kader van Amersfoort Jazz. Beets is dit jaar vijftien jaar bij dit jaarlijkse festival betrokken en wist het in de woorden van Bertien Houwing uit te bouwen van 'een bescheiden driedaagse tot een sprankelend vierdaags festival met nationale uitstraling en internationale musici en gasten'. Alexander Beets startte in Amersfoort ook de jaarlijkse Jazzdag.

OVERIG

Bram Stadhouders en de Rhapsody. (Foto: Jonas Sacks)

BRAM STADHOUDERS MET DANSORGEL OP NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Gitarist Bram Stadhouders staat met zijn project Bram Stadhouders & The Big Barrel Organ alle drie de dagen op het North Sea Jazz Festival in Ahoy, Rotterdam. De muzikant speelt op 7, 8 en 9 juli op het grootste mobiele dansorgel ter wereld, de Rhapsody. Hij stuurt het orgel aan met een midi-gitaar en een laptop. Speciaal voor dit project maakte hij een aantal nieuwe composities.

De geschiedenis van het dansorgel gaat terug tot 1850, toen de eerste dansorgels werden gemaakt. Vooral in België en het zuiden van Nederland werd het orgel ongekend populair. In cafés, danszalen en op kermissen lieten ze de nieuwste hits horen. De dansorgels zijn vaak voorzien van extra instrumenten zoals accordeons, percussie en saxofoons. Tussen 1910 en 1930 zijn duizenden dansorgels gebouwd. Met de komst van de luidspreker zijn na 1950 bijna al deze orgels in musea of bij verzamelaars beland. Stadhouders ontdekte de Rhapsody in een dorpje vlak bij Eindhoven in een loods. Het is zeven meter lang en vijf meter hoog. Het heeft achthonderd orgelpijpen, twaalf percussie-instrumenten, twee accordeons en weegt meer dan vijf ton. Stadhouders: "Wie er hedendaagse muziek voor componeert, hoort werkelijk nooit eerder gehoorde klanken."

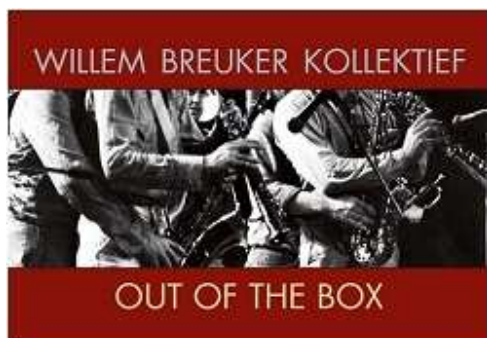
Vervolg bericht IBBC van pagina 1:

Runners up in de Eerste Klasse waren op plek twee de Jelgava's Big Band onder leiding van Raitis Ašmanis (uit Letland) en op plek drie de Camden Creative Arts Jazz Band onder leiding van Jamal P. Dickerson (uit de VS). Dit laatste orkest is onderdeel van een New Yorks project om kansarme scholieren te helpen een goede start in de maatschappij te maken. In totaal deden twintig orkesten mee, waarvan vijf in de Top Klasse. De bands waren afkomstig uit Duitsland, België, Tsjechië, Polen, Letland, Engeland, Nederland en de Verenigde Staten. De eerste klasse telde tien Nederlandse orkesten, waaronder oude bekenden als de Amstel Big Band, Big Band Almelo en de Central Heat Big Band. Saxonist Martin van der Woude van Big Band Blast! werd tot 'Best Reed/Brass Player' uitgeroepen. De IBBC werd dit jaar voor de 21ste keer gehouden.

Concertaankondigingen vindt u op Facebook:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

JAZZ OP DE PLAAT

WILLEM BREUKER
Out Of The Box
BVHAAST

INDRUKWEKKENDE DWARSDOORSNEDE VAN HET OEUVE VAN WILLEM BREUKER

Het moet een waar monnikenwerk zijn geweest, het samenstellen van de cd-box 'Out Of The Box' met muziek van Willem Breuker (1944–2010). Twee Kollektief-leden van het eerste uur, bassist Arjen Gorter en trombonist Bernard Hunnekink, besloten zich erop te storten. Ze hebben het omvangrijke archief van hun bandleider doorgespit om een compilatie samen te stellen die eer doet aan de breedte én diepte van zijn werk. Op elf cd's wordt zowel de doorgewinterde fan als de novice op zijn wenken bediend. Er zijn vier thematisch geordende plaatjes met de titels 'Big Chunks', 'Songs And More', 'Plays And Movies' en 'Strings'. Daarnaast is er een heruitgave van 'Heibel', het album van het Kollektief met zangeres Greetje Bijma. Oorspronkelijk zat het in een camembertdoosje verpakt, en alleen al daarvoor is het een collectors item geworden. Nu is het dus weer verkrijgbaar.

Nieuw (op cd, althans, want er kwam ooit een dvd van uit) is de muziek voor de film 'Faust' (1926) van F.W. Murnau. Breuker kreeg in 2003 opdracht van de Cité de la Musique in Parijs om nieuwe muziek bij de zwart-witklassieker te maken. Een voorwaarde was dat er niet in zou worden geïmproviseerd. Daarmee schreef Breuker zijn langste compositie ooit voor het Kollektief, 106 minuten. Het is een culminatie van een ontwikkeling in zijn werk, waarbij de uitgeschreven delen een steeds grotere rol begonnen te spelen. De bezetting die de filmmuziek uitvoerde was misschien technisch ook de meest bekwame ploeg die hij onder zijn leiding heeft gehad. Hoewel de improvisaties ontbreken, zijn wel alle elementen en invloeden volop aanwezig: twintigste-eeuwse gecomponeerde muziek (met helden als Kurt Weill, George Gershwin en Sylvestre Revueltas), maar ook fanfare- en circusmuziek, jazz en swing, en keihard knetterende dissonanten naast bijna-tearjerkers.

Volop geïmproviseerd wordt er in de rest van de [...vervolg in de rechterkolom](#)

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

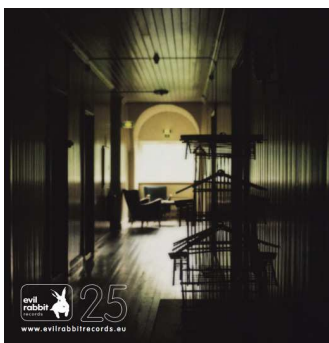
box gelukkig wel, want de diverse versies van het Kollektief herbergden topsolisten als trombonist Willem van Manen, pianist Leo Cuypers, saxofonist Maarten van Norden en natuurlijk de bandleider zelf. In de indrukwekkende dwarsdoorsnede die de box biedt, wordt eens te meer duidelijk dat Breuker zijn stempel als componist heeft gezet, maar dat hij meer dan eens de creatiefste solo's binnen zijn eigen orkest leverde. Het meest overtuigend in dit verband zijn de twee niet eerder uitgebrachte liveconcerten uit het Zweedse Umeå (1978) en het Franse Angoulême (1980). Ze vullen een leemte in de discografie van het Kollektief, want er is bijzonder weinig live-werk van het orkest voorhanden. Ergens is ook wel te begrijpen waarom, want optredens van de band waren ook theatrale en visuele spektakels. Gorter en Hunnekink hebben ervoor gekozen om de twee concerten integraal op cd te zetten, dus inclusief de momenten waarop het publiek in een deuk ligt om wat er te zien valt. En dat moeten wij dus missen, al geeft de informatie in het uitgebreid gedocumenteerde boek wel enig inzicht hierin. Rondom deze hilarische momenten zit muziek waarvan de energie af spat. Het Kollektief was hier bezig aan zijn beste jaren en de slordigheid die af en toe optreedt, wordt meer dan goed gemaakt door de aanstekelijke gekte en de maniakale solo's, vooral van de hierboven genoemde muzikanten.

De laatste twee cd's zijn gevuld met 'Happy End', de afscheidstournee van het Kollektief uit 2012, dus na de dood van de leider. Deze had bij de notaris laten vastleggen dat vanaf 31 december van dat jaar de naam Willem Breuker Kollektief niet meer zou mogen worden gebruikt. Dat is een wijs besluit geweest, want het orkest zou er niet bij gebaat zijn geweest om als 'ghost band' door het leven te gaan. In dat opzicht verschilt het Kollektief wezenlijk van dat andere instituut uit de Nederlandse geïmproviseerde muziek, het ICP Orchestra. Ook zonder medeoprichter Misha Mengelberg kan die band prima door, omdat de pianist wel veel materiaal aanleverde, en een muzikale houding aandroeg, maar nooit zo onvervangbaar zijn stempel op de muziek drukte als Breuker dat op het Kollektief deed. Dat geeft de box een bitterzoet gevoel mee. Het is een rijke schatkist vol verrukkelijke muziek, maar we zullen het moeten doen met de nalatenschap op plaat. Misschien dat iemand de partituren ooit nog eens uit het Breuker-archief wil halen om ze te laten herleven, maar dan zal dat een herinterpretatie moeten zijn. Het slaafs naspelen van zijn bedachte nootjes is zo ongeveer wel het laatste dat de geestelijk vader ervan zou hebben gewild.

Herman te Loo

Willem Breuker bij Ischa Meijer:
<https://www.youtube.com/watch?v=s327ytTjgeE>

HaFFaH
Senza Titolo
Evil Rabbit

Bezetting o.a.:

Christian Ferlaino (as),
 Herbert de Jonge (p),
 Renato Ferreira (b),
 Hans Houtman (d).

In 1981 verscheen de lp 'Improvisaties' van het trio OAAO, met pianist Herbert de Jonge, bassist Michiel Dhont en drummer Hans Houtman. De groep ontbond in 1987, dook halverwege de jaren negentig weer op als O.BA.O. en nu komen De Jonge en Houtman terug als HaFFaH. De voorkeur voor excentrieke groepsnamen hebben ze duidelijk nog niet afgeleerd. Naast de oude rotten horen we in het nieuwe kwartet bassist Renato Ferreira en saxofonist Christian Ferlaino. Met zijn vieren maken ze van 'Senza Titolo' een geslaagd debuut/weerzien. Net als in de groepen uit de vervlogen jaren is de muziek geheel geïmproviseerd, maar met een geslepen gevoel voor vorm doen de heren het niet zo klinken. Zo opent en sluit 'De geweldige Nduja' met een ongebelegde saxsolo, zoals we die kennen van Ferlaino's onlangs verschenen soloalbum 'Bad Habits'. Ferreira vormt een even hecht koppel met Houtman als Dhont destijds. Dat zorgt voor de broodnodige swing in de wat meer jazzachtige stukken, zoals 'WWW' en 'Kiminmykarda'. Dat bassist en drummer zich ook als een vis in het water voelen in andere situaties, blijkt in open tracks, zoals het atmosferische 'Min & nim'. Hier horen we saxofoonplopjes, impressionistische piano-akkoorden, geklop op de bas. Het resultaat is op een prettige manier vervreemdend en unheimisch. En zelfs al improviserend lukt het HaFFaH om een ballad af te leveren: 'Medea'. Het Bley-achtige pianospel van De Jonge, de lenige bas van Ferreira, het subtiele brusheswerk van Houtman stellen Ferlaino in staat om met zijn zoetzure toon te schitteren. En nu niet weer 36 jaar wachten met een vervolg, heren De Jonge en Houtman!

Herman te Loo

De groep in actie in de serie Pintotronics:
https://youtu.be/a3QgAZjRX_I

JASPER VAN 'T HOF
Jazz Because
Jaro Medien

Bezetting o.a.:

Jasper van 't Hof (toetsen), Pili Pili met Angelique Kidjo, Izaline Callister (voc), Charlie Mariano (as), Bob Malach, Ernie Watts, Achie Shepp (ts), Philip Catherine (g), Pierre Courbois (d).

Bij gelegenheid van de zeventigste verjaardag van toetsenist Jasper van 't Hof en zijn gouden jubileum als muzikant, wordt door zijn Duitse label een box uitgebracht met een wolk aan muziek en een boekwerk van 94 pagina's met een biografie van de jubilaris. Ook is daarin een uitgebreide, maar incomplete discografie opgenomen. Twee cd's in de box zijn gevuld met een keus uit het immense oeuvre van de toetsenist en twee met radio-opnamen van de publieke omroepen Radio Bremen en NDR Hamburg, en eigen opnamen. Alle groepen van Van 't Hof en zijn diverse solo-activiteiten hebben in de box een plekje gekregen.

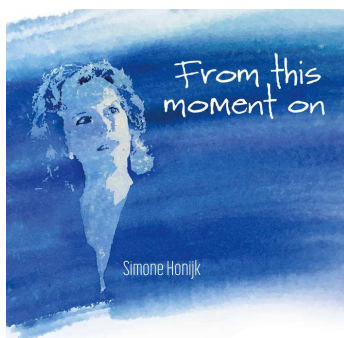
‘ **Jasper van 't Hof is een veelzijdig man** ’

Jasper van 't Hof rekende heel Europa tot zijn werkgebied. Hij vormde groepen met musici uit heel Europa. Gelet op de reiskosten leverden die optredens uiteindelijk niets anders op dan veel spelplezier. Op de cd's staan meeslepende stukken, 'hardcore'-improvisaties, Association P.C.-geweld (de groep van drummer Pierre Courbois) etc. Het spectrum spreidt zich uit van intiem orgelspel tot kathedralen van geluid. Ook Pili Pili, Van 't Hof's jaarlijkse uitstapje naar de Afrikaanse muziek, komt uitgebreid aan de orde. Na beluistering van de cd's is maar een conclusie mogelijk: Jasper van 't Hof is een veelzijdig man met een brede belangstelling. De box is helaas beperkt te verkrijgen, dus haast u.

Hessel Fluitman

Jasper van 't Hof bij Vrije Geluiden:
<https://www.youtube.com/watch?v=XvlrjKaXQp0>

SIMONE HONIJK
From This Moment On
 Eigen Beheer

Bezetting:

Simone Honijk (voc),
 Dirk Balthaus (p),
 Thomas Winther Andersen (b),
 Niek van Wiggen (d)
 + Ellister van der Molen (flh, tp).

De vaste bezoekers van het Amsterdamse jazzcafé Elsa's zullen haar wel kennen, omdat de blonde Alkmaarse zangeres Simone Honijk daar met regelmaat op de dinsdagavonden te horen is. Zij zingt dan doorgaans Amerikaanse repertoirestukken, maar nu haar (derde) cd 'From This Moment On' verschenen is, steekt zij ook haar prestaties als componiste en tekstschrijfster niet langer onder stoelen of banken. Zo droomt zij zich in 'Astronaut' op eigen tekst en muziek de ruimte in, vergezeld door pianist Dirk Balthaus, bassist Thomas Winther Andersen en slagwerker Niek van Wiggen - een trio waar je ver mee komt. Balthaus bracht eveneens eigen werk mee naar de studio, zoals 'The healing' en 'Dance for the old people', waar Honijk teksten bij bedacht. Dat deed zij ook bij 'Prepared for midwinter', dat afkomstig is van Thomas Winther Andersen, altijd goed voor mooi baswerk en een fraaie pianosolo van Balthaus. In Cole Porters 'From this moment on' - hier als titelsong gebruikt - wordt de solistenmicrofoon gedeeld met Ellister van der Molen, die af en toe haar trompet of bugel uit het foedraal haalt, zoals ook in 'Pensativa' van Clare Fischer. Voor een verrassing zorgt Simone Honijk zelf als zij met haar trio 'Fascinating rhythm' van de gebroeders Gershwin nog eens afstoft. Voor mij had dat trouwens wel wat langer mogen duren. En als Ellister van der Molen nu toch in de studio was.... 'Dance for the old people' ontwikkelt zich tot een beschaafd walsje, waar niemand over zal struikelen en daarna doet Van der Molen weer mee in Cole Porters 'Dream dancing', opnieuw in een puike uitvoering, wat mij betreft. Dat geldt trouwens voor de hele cd en dan hebben we het nog niet gehad over 'A drug called love' van Joe Henderson, met opnieuw sterke bijdragen van Ellister van der Molen en een fraaie vocalise van Simone Honijk. Kortom, een plaat om trots op te zijn, zowel voor de makers als voor de bezitters/luisteraars.

Lex Lammen

KLATWERK 3
Lost In Berlin
 Amstel Records

Bezetting:

Boelo Klat (p),
 Ruud Vleij (b),
 Ancel Klooster (d).

Boelo Klat heeft het gevonden! Met 'Lost In Berlin' voegt hij een nieuwe dimensie aan de zoektocht toe die nu al tien jaar duurt. Op eerdere cd's balanceerde het trio op de grenzen van Europees klassieke muziek, melodieuze jazz, en de pianist zelf ook nog weleens op nostalgische 'Groningana'. In het titelstuk 'Lost in Berlin, part one' stopt het trio in gezonde twijfel op elke straathoek, om zich dan weer zelfverzekerd te hervinden. Bassist Ruud Vleij en drummer Ancel Klooster spelen hierin een uitstekende rol, maar de echte redder is pianist Boelo Klat zelf. Zijn sterke kant is altijd zijn melodieuze en harmonisch geluid geweest. Dat geluid is er nog steeds, maar het is nu veel meer doorgelichten met de basis van de jazz: rauwe blues. Klats pianosolo's zijn ermee doordrenkt. Let vooral op de solo in het stuk 'Reflection' en ook die in 'Spirit'. Ook de composities hebben duidelijk aan diepgang gewonnen. Neem 'In a silent mood'. In dat stuk zit een enorme ontwikkeling: het begint allemaal mooi en 'silent', maar gaat dan over in een schitterend bluesy explosie van emotie. 'Song for a crazy man' is nog zo'n juweel.

Boelo zoekt het met deze cd buiten Groningen. En dat is uitstekend: beter 'lost' in Berlin, dan 'on track' in Groningen. Zou het nummer 'Paris' een volgende zoektocht in een andere stad suggereren? Of misschien verdient de New Yorkse bebop een Klatwerk-impuls.

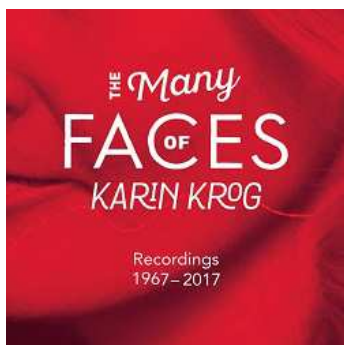
'Lost In Berlin' is een uitstekende cd. Bij DWDD-er Jan Mulder zat de cd dagen in de speler. En terecht. Dit juweel moet nu toch eens eindelijk de grote erkenning voor Klatwerk 3 opleveren. Meestercomponist Boelo Klat verdient het!

Bart Hollebrandse

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=XuqXj-65g2s>

KARIN KROG
The Many Faces Of Karin Krog
Odin

Bezetting o.a.:

Karin Krog (voc), Clark Terry (tp, voc), Dexter Gordon (ts), John Surman (bs), Don Ellis Orchestra, The Bergen Big Band Kenny Drew, Bengt Hallberg, Steve Kuhn (p) Niels-Henning Ørsted Pedersen (b), Alex Riel (d).

De Noorse zangeres Karin Krog zit al meer dan vijftig jaar in het vak. 'The Many Faces Of Karin Krog', een verzameling van zes cd's, bevat songs die tussen 1967 en 2017 zijn opgenomen. Krog, blijkt uit de verzameling, durfde vele kanten op te gaan. We horen standards, de blues, speciaal voor haar geschreven muziek, improvisaties samen met één instrument, en stukken met bigbands. Met haar volle iets hesige alt durft ze alles aan, tot en met een doldriest duet met trompettist Clark Terry in 'I want a little girl/man' of Mingus' 'Goodbye pork pie hat' met een prachtige tekst van Roland Kirk.

‘Breed en mooi samengesteld overzicht’

Alleen al om die twee uitersten zou je dit doosje aan moeten schaffen. Verwacht bij Krog geen kunstwerken van hemelse spiralen of buitelandse notenkranen. Ze zingt de tekst 'straight', met de intentie waar de inhoud van de song om vraagt. Samen met levens- en muziekpartner John Surman stelde Krog deze box bij gelegenheid van haar tachtigste verjaardag samen. De schijfjes zijn min of meer thematisch samengesteld. Om niet in herhaling te vallen is een greep gedaan uit niet eerder uitgebracht materiaal en ook is veel materiaal nieuw geschreven en opgenomen. Het is al met al een mooi en breed samengestelde verzameling songs geworden.

Hessel Fluitman

Karin Krog live in 1976:

<https://www.youtube.com/watch?v=DnN176L2EiQ>

CHRISTIAN SANDS
Reach
Mack Avenue

Bezetting:

Christian Sands (p), Marcus Strickland (ts,bkl), Gilad Hekselman (gt), Christian McBride (b), Yasushi Nakamura (b), Marcus Baylor (d), Cristian Rivera (perc).

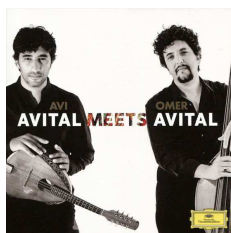
Christian Sands is zeker van zijn zaak. De pianist toont zich resoluut en zelfverzekerd op de hoefoto's van 'Reach': smetteloos strak in het pak en zijn kin fier omhoog. Heeft hij daarvoor een geldige reden? Gelet op zijn muzikale prestaties: ja. Dat hij op zijn vierde begon met pianospelen, op zijn vijfde zijn eerste compositie schreef en prof werd toen hij tien was zal best, feit is dat hij op zijn 27ste een puik album aflevert. Op twee na schreef hij alle stukken. Direct al met 'Armando's song' eist hij de volledige aandacht van de luisteraar op. De compositie is geïnspireerd door het werk van Chick Corea. In uptempo zorgt hij voor een melodie die aan je hersencellen blijft kleven. Drie tracks bevatten krachtige bijdrages van gitarist Gilad Hekselman. Hij is momenteel echt een gitarist die ertoe doet! Bij het Braziliaanse 'iÓyeme!' verwacht je de stem van Tania Maria te horen. 'Use me' van Bill Withers is fusie en ook hier weer die bijzonder krachtige gitaar van Hekselman. Later wordt het een blues met een gestreken bassolo van gastbassist en medeproducer Christian McBride. 'Reach' sluit af met een prachtige ballad met het pianotrio, die uitmond in een jubelende climax. Wat een energie! In 2014 speelde Christian Sands op het North Sea Jazzfestival in de band van bassist Christian McBride maar ik verwacht hem volgend jaar toch zeker met zijn eigen band.

Peter J. Korten

Beluister een stuk van de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=ps4fkfUaO3U>

OMER & AVI AVITAL
Avital Meets Avital (Deutsche Grammophon)

Een warme en liefdevolle samenwerking tussen twee Israëlische muzikanten die beide uit Marokkaanse ouders zijn geboren. De een (Avi Avital) is klassiek mandolinespeler geworden en de ander (Omer Avital) jazzbassist. De muziek op 'Avital Meets Avital' is aangenaam en rolt fraai door. De broers worden terzijde gestaan door pianist Yonathan Avishai en percussionist Uri Sharlin. De Israëlische muziek op deze cd lijkt op het eerste gehoor eenvoudig in elkaar te zitten, maar steekt toch heel geraffineerd in elkaar. De twee composities van Avi hebben wat meer 'bite' dan die van Omer. 'The source and the sea', het enige stuk dat niet van hen is, is een eerbetoon aan de uit Polen afkomstige Israëlische componist Moshe Vilenski. De uitvoering laat teder, bijna onschuldig samenspel horen.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=-tAwuF7GBSI>

CHICK COREA
The Musician (Concord)

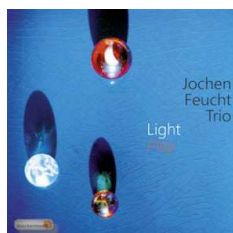
In juni 2011 vierde toetsenist Chick Corea zijn zeventigste verjaardag met een wekenlange zitting in de Blue Note Jazz Club. Hij trad op in wel tien verschillende samenstellingen van duo tot sextet, inclusief een strijkkwartet. Uit die reeks concerten heeft hij voor de cd 'The Musician' een keuze gemaakt van ruim 3,5 uur muziek. Corea is soms wat blasé ("It's my birthday, I may do what I like", nadat hij wat scatgeluiden maakte), maar de muziek is groots met een hoofdletter g! Heel wat beter dan het concert vorig jaar op het North Sea Jazz Festival. Daar was hij met een verveeld en routineus spelend Quintet. Deze uitgave is aantrekkelijk en afwisselend. Hopelijk is hij dit jaar op 'North Sea' ook zo goed in vorm.

Hessel Fluitman

Chick Corea in de Blue Note:

https://www.youtube.com/watch?v=3DX_19WGyyY

JOCHEN FEUCHT TRIO
Light Play (Mochermusic)

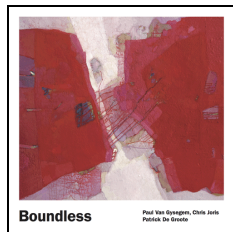
Met een bezetting van de leider op 'basset horn' (een 'verlengde' klarinet, waardoor je een of twee lagere tonen kunt laten horen), fluit of sopraansax, en zijn begeleiders op vibrafoon (Dizzy Krisch) en gitaar (Günther Weiss), is het trio van Jochen Feucht Trio een kamerjazzformatie in optima forma. Door het ontbreken van een drummer is de muziek licht van sfeer. De verschillende blaasinstrumenten zorgen voor afwisseling. Elk stuk heeft zijn eigen karakteristiek en spanningsboog. 'Naoki' is een ballad, op dwarsfluit. In de tweede helft krijgt het stuk meer vaart en spanning. In 'Light play', het titelnummer, duikt eerst een tabla op. Aan het eind van het stuk buitelen alle instrumenten fugatisch over elkaar heen. Een intiem bouwwerk, deze cd 'Light Play'.

Hessel Fluitman

Bekijk dit trio live:

<https://www.youtube.com/watch?v=E7nqSVnegnI>

PAUL VAN GYSEGEM, CHRIS JORIS, PATRICK DE GROOTE
Boundless (El Negocito Records)

De 81-jarige Paul Van Gysegem is beeldend kunstenaar maar vooral bassist. Hij hielp in de jaren zestig mede de free jazz in België van de grond. Dat deed hij samen met onder anderen trompettist Patrick De Groote. Met hun elpee 'Aorta' uit 1971 schreven ze jazzgeschiedenis. De laatste jaren hebben de bassist en trompettist elkaar weer gevonden. Samen met een andere kompaan uit de jaren zestig, slagwerker Chris Joris (hij is ook te horen op handtrom en piano), namen ze recentelijk de cd 'Boundless' op. Het is muziek volgens de definitie van bassist Wilbert de Joode: naar elkaar luisteren en gezamenlijk beslissen hoe verder te spelen. Soms lijken ze los van elkaar te opereren, maar is na verloop van tijd toch wel sprake van reageren op elkaar sprake. In het openings- en titelstuk 'Boundless' trekken ze volkomen gelijkwaardig samen op.

Hessel Fluitman

LLOP J, Imp (El Negocito Records)

Saxofonist Erik Bogaerts, gitarist Benjamin Sauze-reau en drummer Jens Bouttery, samen het trio Llop, werken al jaren samen (onder meer in het project Les Chroniques de l'Inutile). De cd 'J, Imp' (staat voor: Impuls) namen de drie samen met de Franse bassist Brice Soniano in een kerkje in het Zweedse Harlösa op. Ze troffen elkaar tijdens een festival aldaar. Het gros van het album is improviserend ontstaan, Van de drie uitgeschreven stukken is het gezongen 'Il pleut' het meest toegankelijk en het meest verbazingwekkend. Als er samen wordt gezongen, hoor je hoe geraffineerd de halve afstanden tussen de noten klinken. Heel knap! Het titelnummer is geïmproviseerd. Er wordt nauwkeurig en goed op elkaar afgestemd samengespeeld. Gitaar en sax cirkelen beeldend om elkaar heen, voortgestuwd door de slagen op de tomtom. 'Was-handje' is een samenspel van gitaar en bas. Jens Bouttery neemt de elektronica voor zijn rekening. Fijnzinnige muziek, zonder dat er opgewonden wordt gedaan en zonder egotripperij. Dan nog 'Le sous entendu'. Daarin stroomt de muziek van de vier als vanzelf. Om eens live mee te maken.

Hessel Fluitman

Llop live:

<https://www.youtube.com/watch?v=cBreOg10DDs>

ZWERV Live (Creative Sources Recordings)

De muziek die op het Amsterdamse impro-podium Zaal 100 ontstaat, krijgt langzamerhand de gelegenheid om zich ook buiten de hoofdstad te verspreiden. Het debuutalbum van het kwintet Zwerv werd er opgenomen, en is gevuld met vijf vrije improvisaties. Oprichter van de groep is Henk Zwerver, een muzikale laatbloeiër, die de gitaar eerder als slagwerk- dan als akkoordinstrument benadert. Dat plaatst hem in de lijn van de Engelse grootmeester Derek Bailey. Soms herinnert de muziek van het vijftal ook aan de Britse vrije-improvisatietraditie. Maar er is meer. Bassist Raoul van der Weide en drummer George Hadow (die een ideaal koppel gevormd hebben) weten de muziek af en toe uit het pointillisme te trekken met een stuwende groove. Met de ronkende basklarinet van Ziv Taubenfeld en de heldere trompet van de Portugese trompettist Luis Vicente (op bezoek in Amsterdam) benadert de muziek dan het werk van saxofonist Eric Dolphy en trompettist Booker Little.

Herman te Loo

100 JAAR JAZZ OP DE PLAAT (Deel 5: 1969 tot en met 1989)

1969

The Creator Has A Master Plan
Pharoah Sanders
Song For Charles
Art Ensemble Of Chicago
Song For Che
Charlie Haden
Bra Joe From Kilimanjaro
Abdullah Ibrahim

1972

Sanctuary
Mahavishnu Orchestra
Ida Lupino
Paul Bley
Spain
Chick Corea & Return To Forever
Space Is The Place
Sun Ra

1973

Witchi-Tai-To
Jan Garbarek

1974

Think Twice
Donald Byrd
Op. 23 B
Anthony Braxton

1975

Donna Lee
Jaco Pastorius

1977

Birdland
Weather Report

1978

Some Skunk Funk
Brecker Brothers

1981

Are You Going With Me?
Pat Metheny

1983

All The Things You Are
Keith Jarrett, Gary Peacock, Jack DeJohnette

1984

Resistor
Bill Frisell

1986

Mozambic
Michel Portal

1986

Besame Mucho
Barney Wilen

1987

Blues For Klook
Eddy Louiss

1987

Duguesclin
Louis Sclavis

1989

Snagglepuss
John Zorn & Naked City

In 2017 is het honderd jaar geleden dat de eerste jazzplaat werd gemaakt. De medewerkers van het Franse Jazz Magazine maakten een lijst van honderd markante opnamen die in de loop van die jaren werden uitgebracht. Bron: Jazz Magazine, maart 2017 (zie ook eerdere nummers van Jazzflits).

JAZZ IN DUKETOWN

Datum en plaats:

2 tot en met 5 juni 2017,
Binnenstad Den Bosch.

Dat Jazz in Duketown het beste gratis jazzfestival van Nederland is, misschien wel van Europa, is al enkele jaren bekend. Inmiddels kan het woord 'gratis' al bijna weg, want het steekt ook festivals waar wel voor betaald moet worden naar de kroon. Het programma is zo langzamerhand gericht op de meer ingewijde jazzliefhebber met groepen die vers zijn en aan de randen van de nieuwste ontwikkelingen snuffelen. Nee, daar komen zeker niet alle 145.000 bezoekers op af, want zo slim is men wel om op de grote Parade met ruimte voor enige duizenden echte publiekstrekkingen te zetten. Trijntje Oosterhuis, Room Eleven, Kris Berry, brassbands en soulartiesten deden waar ze voor waren ingehuurd.

Op achttien podia is jazz te horen en voor de liefhebbers van de wat moeilijkere jazz stonden Willem II (vroeger de Toonzaal) en de Markt ter beschikking. Willem II is al jaren het podium waar in het verleden de VPRO zijn opnamen maakte, maar nu moest het op eigen kracht en dat viel bepaald niet tegen. Pianist **Jasper van 't Hof** opende het festival met zijn nieuwe kwartet en liet horen dat hij nog steeds een meester is van uitdagende composities.

Jazz in Duketown is misschien wel het beste gratis jazzfestival van Europa.

De Markt was in deze vorm nieuw. Een mooi podium, een aantal rijen met stoelen en veel staanplaatsen en vooral een ijzersterk programma. Het werkte en voor het eerst sinds jaren was dit podium het echte centrum van het festival en kwam er een groot en aandachtig publiek op af. Dat bleek al meteen met het trio van pianist **Peter Beets** dat gitarist Anton Goudsmit had ingehuurd om Wes Montgomery composities te spelen. Het werd een feest met de loosgaande Goudsmit, die het trio van de heftig swingende Beets een boost gaf. [...vervolg op de volgende pagina](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

China Moses. (Foto: Tom Beetz)

Er was genoeg te vinden voor de meer ingewijde jazzliefhebber met groepen die vers zijn en aan de randen van de nieuwste ontwikkelingen snuffelen.

Fellow Creatures, de groep van Jasper Høiby, was een hoogtepunt. (Foto: Tom Beetz)

Twee dagen later zagen we Beets op hetzelfde podium terug met een heel andere groep waarmee hij ook gaat toeren. Nu met **Han Bennink**, Benjamin Herman en Ernst Glerum. Gaat dat de komende tijd zien want de groep swingt en maakte er opnieuw een feest van. Zo was er de een na de andere groep die je eigenlijk niet mocht missen. Prijswinnares **Sanne Rambags** liet met Joost Lijbaart esoterische vocalen horen en drummer Mark Schilders met een Belgische groep speelde nog meer verstilde muziek. De Britse saxofonist **Shabaka Hutchings** maakt de laatste jaren furore met Sons of Kemet, een formule die in Den Bosch langzaam lijkt uit te doven, maar een paar uur later stond hij opnieuw op het podium met The Comet is Coming, waar hij liet horen dat hij nog steeds direct aangesloten is op de energiecentrale. Genoemd moeten ook zeker worden de Amerikaanse soulzangeres **Michelle David** en zangeres **China Moses**. Moses zingt in de traditie van Carmen McRae en is nog niet al te vaak te horen geweest. Ze heeft zich een eigen plaats verworven en is niet langer de dochter van ... (Dee Dee Bridgewater). Er was te veel om op te noemen zodat hier aan de Duits/Amerikaanse drummer **Jochen Rückert** (met een allstarbe-zetting) en de Britse groep **Dinosaur** van trompettiste **Laura Jard** niet eens aandacht besteed kan worden (beide groepen waren uitstekend). We moeten wel twee hoogpunten noemen. Allereerst de groep **Fellow Creatures** van bassist **Jasper Høiby**. Een groep in de klassieke hardbopbezetting maar dan met muziek van nu. IJzersterke composities van Høiby, bijna van het meefluitniveau, in perfect evenwicht gespeeld. Zoals Høiby zich manifesteerde als de mooist spelende bassist van dit moment, gaf het trio van saxofonist **Joshua Redman** met bassist Reuben Rogers en drummer Gregory Hutchinson het mooiste concert van 2017 tot nu toe. Redman maakt van de rijke jazztraditie zijn muziek zoals niemand dan kan. Bij de opening met 'Mack the knife' wist je al na een minuut dat dit een historisch concert zou worden, halverwege bij de ballad 'I'm glad there is you' liepen de tranen van ontroering over de wangen.

Tom Beetz

Meer festivalfoto's vindt u op pagina 19 en verder van deze Jazzflits.

Laura Jard, trompettiste van de Britse groep Dinosaur. (Foto: Tom Beetz)

Het trio van saxofonist Joshua Redman gaf het mooiste concert van 2017 tot nu toe. Bij de ballad 'I'm glad there is you' liepen de tranen van ontroering over de wangen.

Han Bennink (links) en Peter Beetz: gaat dat zien de komende tijd! (Foto: Tom Beetz)

SNARKY PUPPY

Bezetting:

Chris Bullock (ts, fl),
 Mike 'Maz' Maher (tp, flh, voc),
 Justin Stanton (tp, Fender Rhodes),
 Bobby Sparks (org, clav, Minimoog)
 Zach Brock (vi),
 Bob Lanzetti (gt),
 Michael League (b, voc),
 Larnell Lewis (d),
 Nate Werth (perc).

Datum en plaats:

6 juni 2017,
 Paradiso, Amsterdam.

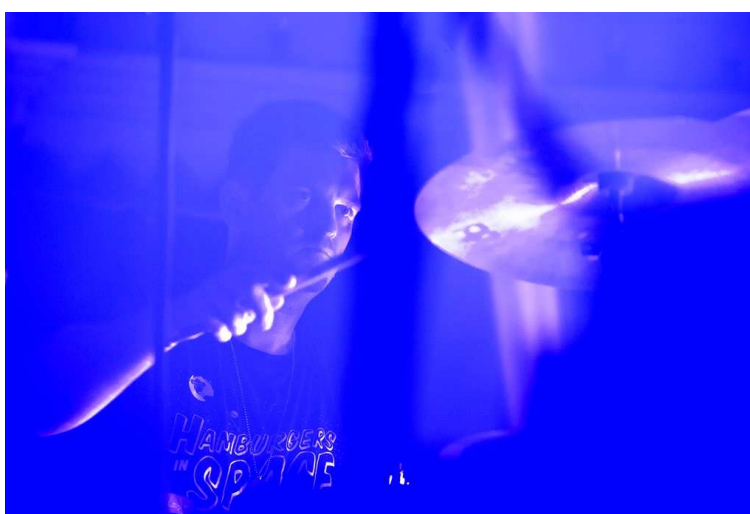
Snarky Puppy. (Foto: Joke Schot)

Snarky Puppy (SP) besloot het Europese deel van hun wereldtour met drie concerten in Nederland. Er bestaat een bijzondere band tussen het collectief en ons land, waar het een grote schare fans heeft. Hun beste albums 'We Like It Here' (2014) en het Grammy-winnende album 'Sylva' (2015) werden hier live geproduceerd. De formatie trad nu op in een basisbezetting. Overigens zonder de coryfeeën Bill Laurance en Cory Henry. Die houden zich nu vooral bezig met hun solocarrières. De introductie van violist Zach Brock als lid van de groep was een interessante kennismaking.

De nuances in de muziek leden sterk onder het extreem hoge geluidsvolume. Zonder oordoppen ruïneerde je je oren.

SP viel terug op ouder repertoire, waarin het vooral draait om atmosfeer en effectbejag. De gespeelde stukken waren melodisch en qua opbouw vrij eentonig. Helaas moet worden vastgesteld dat de nuances in de muziek sterk leden onder het extreem hoge geluidsvolume. Bas en (base)drums sloegen de rest van het geluidsspectrum volledig plat. Zonder oordoppen ruïneerde je je oren. Een fenomeen dat steeds vaker voorkomt en waarschijnlijk moet worden verklaard door de almaar grotere hang naar superlatieven die zich van het publiek meester maakt. In de muziek van SP ligt sterke nadruk op een complexe symfonische opbouw. Artistiek ligt veel accent op lyriek, meditatie en extase.

...vervolg in de rechterkolom

Percussionist Nate Werth. (Foto: Joke Schot)

De associaties zijn vooral beeldend en filmisch. In deze context laat de formatie zich kennen als een hybride bigband, waarin alles draait om synthese. SP put kennis en ideeën uit talloze muziekculturen en creëert een complexe eclecticische sound die bol staat van zowel progressieve als nostalgische elementen. Het lijkt erop dat ze de muziekgeschiedenis naar de kroon steken.

Violist Zach Brock kreeg veel ruimte om zijn spel te etaleren. In tegenstelling tot het vaak massieve geluid van zijn broodheren, koos hij voor een etherische opbouw van zijn solo's. Vanuit fraaije losse noten ontstonden abstracte melodielijnen die zich ontwikkelden naar een 'klassieke' virtuositeit. Uit het publiek riep iemand dat hij religieus klinkt. Zach glimlachte. Hij zal misschien hebben gedacht dat de ware religie op deze avond schuilt in de adoratie van SP. Pianist-trompettist Justin Stanton soleerde in 'Gemini', een fraaie nieuwe eigen compositie. Een lyrische ballad met een eenvoudige kabbelende melodie omlijst met een dromerige vocalise. Een gastoptreden van de percussionisten Steven Brezet en Murk Jiskoot gaf een 'Nederlands' tintje aan het concert.

Het enthousiasme van SP blijft aanstekelijk. Iets meer zelfrelativering zal de ontwikkeling van het collectief ten goede komen.

Roland Huguenin

Een mp3 van het optreden is hier te koop: <http://bit.ly/2shTLvI>

JORGE ROSSY VIBES QUINTET

Bezetting:

Jorge Rossy (vib),
Mark Turner (ts),
Jaume Llombart (gt),
Doug Weiss (b),
Joey Baron (d).

Datum en plaats:

3 juni 2017,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

Blijkbaar deed de naam Jorge Rossy in Rotterdam niet veel bellen rinkelen. Minder dan zestig bezoekers kwamen op het concert af dat hij gaf met zijn kwintet. Wie de bezetting las moest Pinkpop wel links laten liggen. Vooral drummer Joey Baron zou toch voor een vollere zaal moeten zorgen. Of zou het affiche moeten vermelden dat Jorge Rossy jarenlang drumde in het trio van Brad Mehldau? Toch is Rossy (Barcelona, 1964) ook een ronduit verdienstelijke vibrafonist. Daags voor aanvang van de tour, die uit achttien concerten bestaat, moest drummer Al Foster afzeggen. Joey Baron verving hem. Ook gitarist Peter Bernstein werd vervangen. Door Jaume Llombart. Het kwintet had door de samenstelling, het 'veilige' repertoire én vooral door de vibrafoon een 'sophisticated' sfeer. Het ging om nuance, stijl, elegantie en schoonheid. Er werden stukken van de cd 'Stay There' gespeeld. Rossy gebruikte twee mallets en als hij niet speelde stapte hij achteruit en stond hij met zijn handen op zijn rug te luisteren. Alle stukken eindigden door langzaam 'uit te doven' en het publiek respecteerde dat door pas te klappen als het echt helemaal klaar was. Bassist Doug Weiss en gitarist Jaume Llombart zorgden voor een solide respectievelijk ritmische en melodische basis. Tenorist Mark Turner schitterde in, hoe kan het ook anders, 'Mark's Mode'. Dat was een langzame, klassiek getinte compositie waarin de saxofonist een geheel eigenzinnige rol kreeg. Joey Baron gaf niet de spectaculaire solo waar ik op zat te wachten maar in de toegift kwam er toch wat meer vuurwerk. Het nummer heette 'Aloysius', naar de voor naam van Al Foster. Dat inspireerde. Baron soleerde daarin steeds maar een paar maten met een perfecte timing. En natuurlijk met zijn bekende grijns. Kostelijk!

Peter J. Korten

Jorge Rossy op de bühne...

...en in de kleedkamer van LantaarnVenster. (Foto's: Joke Schot)

Met een aantal vervangers in de groep was het een concert met nuance, stijl, elegantie en schoonheid. De sfeer was 'sophisticated'.

Joey Baron. (Foto: Joke Schot)

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

RAUL MIDÓN TRIO

Bad Ass & Blind

Bezetting:

Raul Midón (voc, g),

Romeir Mendez (b)

Billy Williams (d).

Datum en plaats:

21 mei 2017,

Lantaren/Venster,

Rotterdam.

De uitgelaten sfeer in LantarenVenster maakte duidelijk dat het publiek toeleefde naar het spektakel dat ging komen. Gebed in een uitbundige ontvangst, maakte Raul Midón een vliegende start. In het hitgevoelige 'Pedal to the metal' etaleerde hij zijn soulvolle stem en stortte hij zich met tomeloze energie in zijn geraffineerde gitaarspel. Hij maakte direct een krachtig statement voor zijn kwaliteiten.

De blind geboren Midón (1966) blijkt al jong muzikaal begaafd en ontwikkelt zich tot een veelzijdig musicus. Lange tijd zingt hij in achtergrondkoortjes bij plaatopnames. Daardoor wordt hij geïnspireerd door zeer uiteenlopende artiesten. In 2005 start zijn solocarrière en raakt zijn naam snel wijdverbreid. Inmiddels staat de sympathieke singer-songwriter bekend als een muzikaal fenomeen en werkt hij onder anderen samen met Stevie Wonder en Herbie Hancock.

De muziek van Raul Midón is veelzijdig en gevarieerd. Toch blijft zijn eigen stijl herkenbaar.

Afgelopen maart bracht Midón zijn nieuwste album 'Bad Ass And Blind' uit, dat hij nu wereldwijd presenteert. Tijdens zijn tour werkt hij samen met bassist Romeir Mendez en drummer Billy Williams. Mensen met wie hij een breed scala aan stijlen kan neerzetten. In zijn tweede lied showde Midón wat hem zo bijzonder maakt. Het lied heeft een Latin basis, waar hij op een bijna achteloze manier elementen van gipsy, soul, tango en flamenco aan toevoegt. Een vloeiende vermenging van stijlen.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Raul Midón. (Foto: Joke Schot)

Zijn stem is krachtig en bezit een helder timbre. Hij zingt soepel en loepzuiver met een geluid dat zich goed leent voor soul en pop. Daarmee is niet alles gezegd, want Midón heeft een bijzondere act in petto. Unisono met zijn gitaarspel scatte hij een vocalise waarbij hij met samengeknepen lippen tot in perfectie een gestopte trompet imiteerde. Dan klinkt er toch een swingend stemgeluid met een duidelijke groove. De trompetscat vulde hij neuriënd aan, waardoor er meerstemmigheid ontstond. Een onnavolgbaar gecompliceerde techniek.

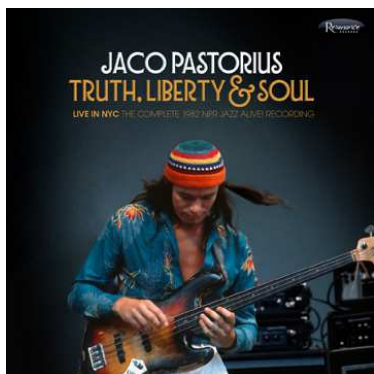
Ook het akoestische gitaarspel van Midón was gelaagd en bevat unieke vindingen, technieken en toevoegingen. In 'State of mind' maakte hij slidings op de gitaar en bespeelde bongo's met zijn rechterhand, waar hij vocaal een drummachine aan toevoegde.

Midón gaf een zinderend concert, waarin hij zich volledig gaf in één set die bijna twee uur duurde. Daarin gebeurde veel meer dan hier kan worden beschreven. Een uitsmijter was zijn interpretatie van 'Yardbird suite' van Charley Parker, waarin hij een virtuoze jazzgitaar liet horen. De muziek van Raul Midón is veelzijdig en gevarieerd. Toch blijft zijn eigen stijl herkenbaar en luchtig.

Roland Huguenin

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 12 juni 2017

1 Jaco Pastorius

Truth, Liberty & Soul - Live In NYC: The Complete 1982 NPR Jazz Alive! Recordings (Resonance)

2 Jimmy Greene

Flowers, Beautiful Life, Vol.2 (Mack Avenue)

3 Ambrose Akinmusire

A Rift In Decorum - Live at the Village Vanguard (Blue Note)

4 Alex Sipiagin

Moments Captured (Criss Cross)

5 Ben van den Dungen

2 Sessions (Eigen Beheer/Baltic)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

1 Jack DeJohnette

Hudson (Motema)

Meestal zijn de zogenoemde supergroepen niet de som van elk der individuen. Maar gelukkig bewijzen DeJohnette, Scofield, Grenadier en Medeski dat het ook anders kan. Lekker diverse cd waar allen goed solistisch aan bod komen.

2 Jonathan Finlayson

Moving Still (PI Records)

Trompettist uit de Steve Coleman stal en dat hoor je! Ingewikkelde ritmes die normaal en organisch klinken. Super cd die vaak in uw speler zal gaan zitten.

3 Louis Hayes

Serenade For Horace (Blue Note)

Krasse knar Hayes heeft wat jongere honden bereid gevonden een sentimenteel eerbetoon aan zijn oude werkgever Horace Silver te betuigen. Bekende nummers in frisse arrangementen. U bent even terug in eind jaren vijftig/begin jaren zestig.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 7 juni 2017

Tarkovsky Quartet: François Couturier, piano; Anja Lechner, cello; Jean-Marc Larché, sopraansaxofoon; Jean-Louis Matinier, accordeon. (Foto: Roberto Massoti)

[Anne Yven, Citizen Jazz \(Frankrijk\):](#)

Tarkovsky Quartet

Nuit Blanche (ECM)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denemarken\):](#)

Verner Pohjola

Pekka (Edition Records)

[Lars Mossefinn, Dag & Tid \(Noorwegen\):](#)

Chris Potter, David Virelles, Joe Martin, Marcus Gilmore

The Dreamer Is The Dream (ECM)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Duitsland\):](#)

Colin Stetson

All This I Do For Glory (52 Hz)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italië\):](#)

Gabriele Mitelli O.N.G.

Crash (Parco della Musica Records)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estland\):](#)

Roomet Jakapi/Mart Soo

Ärkvelsilim (Jakapi-Soo 2017)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Polen\):](#)

Atom String Quartet

Seifert (Zbigniew Seifert Foundation CD-FZS-1)

[Rui Eduardo Paes, Jazz.pt \(Portugal\):](#)

The Selva

The Selva (Clean Feed)

[Mike Flynn, Jazzwise \(V.K.\):](#)

Django Bates And The FDR Big Band

Saluting Sgt. Pepper (Edition Record)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Rusland\):](#)

LRK Trio

If You Have A Dream (Butman Music Records)

[Jan Granlie, Salt Peanuts \(Noorwegen/Denemarken\):](#)

Gonçalo Almeida/Rodrigo Amado/Marco Franco

The Attic (NoBusiness Records)

[Christine Stephan, Jazzthetik \(Duitsland\):](#)

Nils Wogram Root 70

Luxury Habits (nWog / Edel:Kultur)

[Henning Bolte, Jazzism \(Nederland\):](#)

Mat Maneri/Evan Parker/Lucian Ban

Sounding Tears (Clean Feed)

[Patrick Sandberg, Orkester Journalen \(Zweden\):](#)

Verner Pohjola

Pekka (Edition Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

DUKE ELLINGTON Solo's, Duets And Trios Bluebird (RCA)

Hoofdmoot op de cd 'Solo's, Duets And Trios' van Duke Ellington zijn duetten van de Duke met bassist Jimmie Blanton. De andere stukken op deze cd zijn onder meer twee duetten met pianist Billy Strayhorn en enkele solo- en trio-stukken die Ellington opnam tussen 1945 en 1965. Het moge bekend zijn: Jimmie Blanton heeft in de paar jaar dat hij in het Ellington Orkest speelde, de contrabas van 'time keeper' met een reuzenzwaai opgewaardeerd tot solo-instrument. Ellington was zo verguld met de 21-jarige bassist dat hij een aantal duetten met hem opnam. Dat leidde 1 oktober 1940 tot ongeveer 27 minuten baspianomuziek, inclusief de 'alternate takes'. De twee namen de volgende nummers op: 'Pitter panther patter' (twee keer), 'Body and soul' (drie keer), 'Sophisticated lady' (twee keer) en 'Mr. J.B. Blues' (ook twee keer). 'Pitter panther patter' is een schoonheid door de prachtig gestoken 4/16-nootjes van het thema. In 'Body and soul' worden het thema en de solo eerst gestreken. Dan geeft Blanton plukkend nog eens zijn kijk op het nummer. In drie 'takes' zet hij uiteindelijk zijn definitieve versie neer. In 'Sophisticated lady' strijkt en plukt de bassist opnieuw. Hij voelde zich strikend duidelijk niet zo thuis op de bas. In 1972 haalde Ellington het kunststukje opnieuw uit met bassist Ray Brown. 'This One's For Blanton' heet die duo-plaat. Naast 'Pitter panther patter' en 'Sophisticated lady' spelen ze daar drie andere stukken en een suite voor piano en bas.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

OVERLEDEN

Bern Nix, 31 mei 2017 (69)

De gitarist werd bekend door zijn deelname aan saxofonist Ornette Colemans groep Prime Time, 1975-1987. Was ook te horen bij Ronald Shannon Jacksons Decoding Society en in trio's onder eigen naam.

Mickey Roker, 22 mei 2017 (84)

De drummer had nooit een eigen band, maar speelde samen met onnoemelijk veel musici, waaronder in de jaren zeventig Dizzy Gillespie en Machito, daarna Sonny Rollins, Ella Fitzgerald, Milt Jackson ...

Dave Pell, 8 mei 2017 (92)

Was van 1947 tot 1955 solist op tenorsax in de band van Les Brown. Vormde daaruit een octet met een prettige, maar gladde, gestroomlijnde sound.

Linda Hopkins, 10 april 2017 (92)

Zong blues, maar dat niet alleen. Was een gevierde ster in theaterproducties. Stond in 2000 op het podium van het North Sea Jazz Festival.

(jjm)

TIEN GOEDE FILMS OVER JAZZ

Naar aanleiding van de Duitse première van de film 'Born to Be Blue', gebaseerd op het leven van trompettist Chet Baker, zette Jochen Kürten op de website Deutsche Welle.com tien films op een rijtje die in zijn ogen de essentie van de jazz goed weergeven:

Born to Be Blue (2017)

Een film over de laatste levensjaren van Chet Baker.

Regie: Robert Budreau, met Ethan Hawke.

Let's Get Lost (1988)

Documentaire over de muzikale loopbaan van Chet Baker.

Regie: Bruce Weber.

The Glenn Miller Story (1955)

Film over bandleider Glenn Miller.

Regie: Anthony Mann, met James Stewart.

Sweet and Lowdown (1999)

Verhaal over een jazz- en swinggitarist in de jaren twintig.

Regie: Woody Allen, met Sean Penn.

The Cotton Club (1984)

Film over de legendarische New Yorkse Cotton Club (1923-1935). Regie: Francis Ford Coppola, met Richard Gere en Diane Lane.

Kansas City (1994)

Een gangsterverhaal in de jazzscene van Kansas City in 1934.

Regie: Robert Altman, met Harry Belafonte en Jennifer Jason Leigh.

Round Midnight (1986)

Speelt zich af in Parijs in de jaren vijftig.

Het verhaal van een alcoholische saxofonist.

Regie: Bertrand Tavernier, met Dexter Gordon.

Bird (1988)

Film over saxofonist Charlie Parker.

Regie: Clint Eastwood, met Forest Whitaker.

Mo' Better Blues (1990)

Speelt in Brooklyn, waar de fictieve trompettist Bleek Gilliam wordt geportretteerd.

Regie: Spike Lee, met Denzel Washington.

La La Land (2016)

Een eerbetoon aan de jazzgeschiedenis. Een jazzpianist en actrice proberen het hoofd boven water te houden in Los Angeles.

Regie: Damien Chazelle, met Ryan Gosling.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com

VARIA

Jazzcursus Vera Vingerhoeds

Vera Vingerhoeds geeft dit najaar in Amsterdam een zesdelige cursus 'Les in Jazz'. Tijdens de reeks gaat ze dieper in op de muzikale achtergronden van jazz en improvisatiemuziek aan de hand van thema's en voorbeelden. Onderwerpen als melodie, ritme en rolverdeling, akkoorden, solo's, improvisatie en onderscheid in jazzstijlen worden door Vingerhoeds op een toegankelijke wijze uit de doeken gedaan met behulp van video en audio. Het gaat niet zozeer om de muziektheorie, maar om beter naar jazz te leren luisteren. De serie start op woensdag 11 oktober. De andere vijf lessen zijn op 18 oktober en, 1, 8, 15 en 22 november van 20.00 uur tot 21.40 uur. Locatie: Muziekgebouw aan 't IJ.

Jazzbulletin 103 is uit

Jazzbulletin 103, een uitgave van het Nederlandse Jazz Archief, is uit. In dit nummer onder meer een hommage van Denise Jannah aan Ella Fitzgerald, een interview met saxofonist Tini Thomsen, een portret van Peter Guidi en Eduard Ninck Blok over improvisatie. Verder wordt stilgestaan bij het overlijden van Misha Mengelberg. Hij staat ook op de voorpagina.

Meer info: <http://bit.ly/2szEMPY>

Beaux Jazz Breda biedt toptalent een podium

Komend seizoen stelt de Bredase stichting Beaux Jazz vier avonden ter beschikking aan nationaal muzikaal toptalent. In de serie Generation Next biedt zij jonge musici een 'carte blanche' en artistieke begeleiding (door middel van enkele coachingsessies). Enkel individuele musici kunnen zich tot vrijdag 14 juli inschrijven. Een vakjury met professionals uit de sector selecteert de musici. Deze geselecteerde musici worden voor 1 september 2017 gecontacteerd door de organisatie. Meer info is te verkrijgen via productie@beauxjazz.nl.

JAZZHELDEN.NL

Wilt u meer weten over de geschiedenis van de Nederlandse jazz? Dan is de website **Jazzhelden.nl** een niet te missen bron van informatie. Het verhaal wordt grotendeels verteld door middel van gefilmde jazzportretten. Op het moment zijn zo'n honderd portretten gemaakt, maar het aantal groeit gestaag. **Jazzhelden.nl** is een initiatief van het Nederlands Jazz Archief (NJA): <http://www.jazzhelden.nl>

JAZZ IN BEELD

'Meer dan geslaagd!', zo typeert programmeur Matti Austen de 39ste editie van het festival Rabobank Amersfoort Jazz. De vierdaagse duurde van 8 tot en met 11 juni. De 83-jarige Amerikaanse saxofonist **Houston Person** was artist in residence. Hij speelde onder meer tot na middernacht met de formatie Licks & Brains groove band. Nico Brons was er bij in Amersfoort en maakte de bovenstaande foto van Person.

LAATSTE NIEUWS

PAT METHENY KRIJGT TITEL JAZZ MASTER 2018

Gitarist Pat Metheny, zangeres Dianne Reeves en pianiste Joanne Brackeen zijn benoemd tot NEA Jazz Master 2018. Platenproducer Todd Barkan krijgt de A. B. Spellman N.E.A. Jazz Masters Fellowship for Jazz Advocacy. De winnaars krijgen ieder 25.000 dollar. De NEA Jazz Master is de hoogste Amerikaanse onderscheiding voor een nog levende jazzmusicus.

De titel Jazz Master wordt jaarlijks verleend door de federale overheidsorganisatie National Endowment for the Arts (NEA). President Trump is van zins om het budget van de NEA vanaf 2018 te schrappen. Daardoor heeft de benoeming van de Jazz Masters, die op 16 april 2018 hun prijs in het Kennedy Center in Washington krijgen, volgens de New York Times van 12 juni deze keer een extra lading: "The news also serves as a reminder that the federal agency is conducting business as usual, at least until further notice — despite the Trump administration's threats to defund it."

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 12 juni 2017

1 Diana Krall

Turn Up The Quiet
(Verve)

2 Steve Davis

Think Ahead
(Smoke Sessions)

3 Jazzmeia Horn

A Social Call
(Prestige / Concord Music Group)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

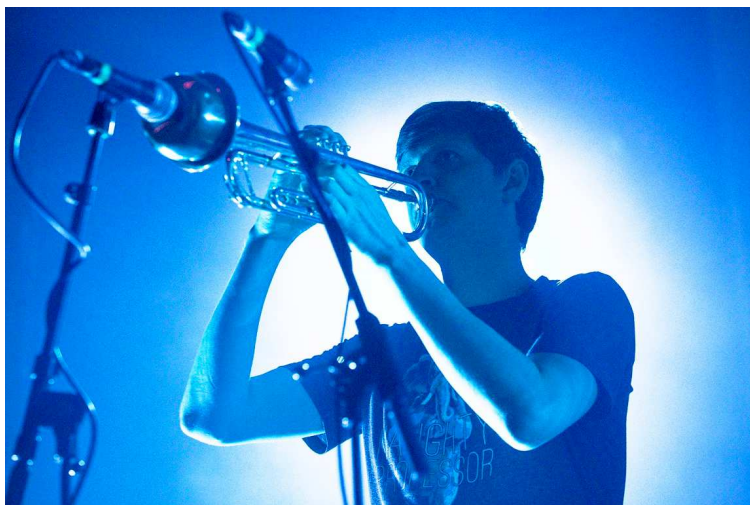
JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo

• Reizevoort, Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

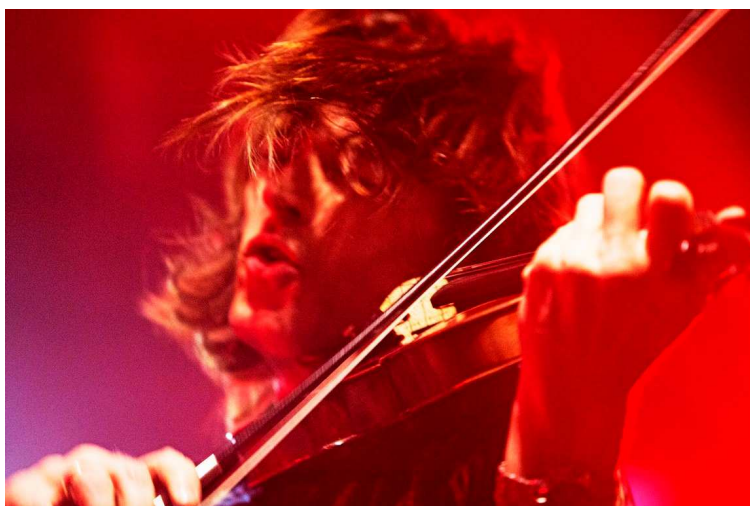
Adres(post): Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZFLITS OP REIS

Joke Schot in Berlijn

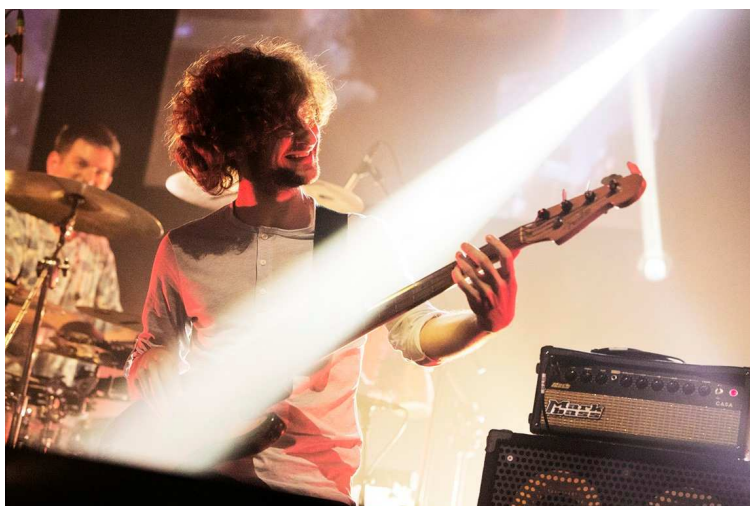

Mike Maz Maher (Foto: Joke Schot).

Zach Brock (Foto: Joke Schot)

Al bijna honderd jaar is Huxleys, gelegen aan de rand van Volkspark Hasenheide, een begrip in Berlijn. Huxleys staat voor entertainment, ontspanning en live-muziek. Snarky Puppy gaf er op 29 mei, als onderdeel van zijn World Tour 2017, een uitverkocht concert. Joke Schot maakte de foto's op deze pagina.

Michael League. (Foto: Joke Schot)

Han Bennink neemt ontroerd een cadeau uit het publiek aan: een viool waaruit hij met de basstrijkstok van Ernst Glerum wat tonen ontlokt. (Foto: Tom Beetz)

Michelle David. (Foto: Tom Beetz)

Shabaka Hutchings. (Foto: Tom Beetz)

Ruben Rogers. (Foto: Tom Beetz)